

bai svarbus ateity. Ar anksčiau kas nors susimąstė apie kertines miško buveines, retus augalus, vabzdžius, gyvūnus, dėl kurių nebus kertami miškai?..

Rėkyvos girininkijos girininkė **Aurelija Jočienė**:

– Švelnus gamtos didingumas, ramumas, pastovumas ir, palyginti su žmogaus amžiumi, jos amžinumas – štai kas traukia mus prie jos. Ji tyli, rami, apgyventa ir protinga. Todėl ir dirbant miške svarbiausia – kuo mažiau pakenkti gamtai. Deja, žmogus yra ne tik gamtos vaikas, bet ir vartotojas...

Lukšių girininkijos girininko pavaduotoja **Almina Ramanauskienė**:

– Miške svarbiausia yra žmonės. Teko laimėti sutikti tokių autoritetų, kurių žodžius, pamokymus iki šiol atsimenu. Džiaugiuosi, kad jau penketą metų girininkijoms nereikia rūpintis medienos ruoša. Šis darbas ir miškavagių gaudymas man patys nemėgstamiausi. Dabar turime daugiau galimybių būti tikrais miškininkais.

Jubiliejinėje urėdijos šventėje visiems buvo smagu vartyti įdomaus ir neįprasto dizaino knygelę, kurią iliustravome šiaurietiško fotografo Algimanto Jakubausko,

miškininkų Rimanto Barzinskio, Giedriaus Tamošiūno bei Romualdo Veršinsko nuotraukomis.

Miškų urėdui **Stasiui Pališkiui** už ištikimybę profesijai š. m. lapkričio 16 d. suteikta Lietuvos pramoninkų konfederacijos nominacija „Profesijos riteris“.

LORETA MEJERIENĖ
Šiaulių miškų urėdijos
ryšių su visuomene specialistė

Iš pernykščių kankorėžių sėklos nebyra...

Miško sanitarinės apsaugos tarnybos specialistai 2007–2008 m. tyrė kankorėžių sveikatingumą 29-uose paprastosios eglės sėkliniuose objektuose; laboratorijoje ištirta daugiau nei 4800 kankorėžių. Pastebėjome, kad dalis (kartais net iki 80 proc.) lajose kabančių kankorėžių gali būti besėkliai.

Apie paprastosios eglės kankorėžių kenkėjų įtaką sėklų išeigai rašėme „Mūsų giriose“ (2008 m., Nr. 7). Tame pačiame straipsnyje buvo aprašytas ir galimai senų kankorėžių fenomenas, kai jie išsilaiko iki kitų metų derliaus. Tokį pastebėjimą dalis miškininkų sukritikavo. Išanalizavus dendrologinę bei miško apsaugos literatūrą, taip pat nerasta tikslaus atsakymo į klausimą: kada nukrenta paprastosios eglės kankorėžiai? Todėl nuspręsta patikrinti: ar gali paprastosios eglės kankorėžiai iškaboti iki kitų metų derliaus?

Tyrimas pradėtas 2008 m. spalį Dubravos EMM urėdijos Vaišvydavos girininkijoje, akad. L. Kairiūkščio įveistuose skirtingo tankumo eglės medynų bareliuose. Iš šalia esančių 4 betoninių bokštų ant

greta augančių eglų dažais buvo pažymėta 312 kankorėžių, jų išsilaikymas lajose tikrintas kas 1-2 mėn.

2009 m. gruodžio pradžioje iš pažymėtų kankorėžių lajose kabojo 207 kankorėžiai (66 proc.). Šių metų liepos pradžioje čia dar kabojo 56 žymėti kankorėžiai (18 proc.). Tai leidžia teigti, kad paprastosios eglės kankorėžiai gali iškaboti iki kitų metų derliaus, o surinkti kartu su šiųmečiais daryti didelę įtaką sėklų išeigai aiškioje.

Tolimesnį mūsų tyrimą nutraukė rugpjūčio 8-osios audra, išvarčiusi stebėtą medyną.

RIČARDAS MATYŽENOK
Valstybinės miškų tarnybos
Miško sanitarinės apsaugos skyriaus
vyriausiasis specialistas

Bendruomenė pagerbė miškininką

Kiekvienų metų lapkritį Veisiejų seniūnijos bendruomenė susibėga į „Rudenėlio“ šventę. Kas ateina kitų pažiūrėti, o kai kas ir savęs parodyti. Taigi ir šiemet lapkričio 19 d. vakarą rinkomės Veisiejuose, didelėje Technologijos ir verslo mokyklos salėje. Į šventę atvyko ir rajono meras Artūras Margelis, svečių iš Lenkijos Respublikos Punsko valsčiaus.

Bendruomenės pirmininkas seniūnas Zenonas Sabaliauskas, pasveikinęs visus susirinkusius, pristatė šiais metais labiausiai pasižymėjusius bendruomenės narius, tarp jų – kaip gerai saugantis ir puoselėjantis Veisiejų krašto miškus, aktyviai dirbantis su jaunaisiais miško bičiuliais Veisiejų girininko pavaduoto-

Rimo sodintas miškas jį praaugo

AUTORIAUS nuotrauka

jas Rimas Dzemyda. Jam įteiktas bendruomenės padėkos raštas.

Rimas šioje seniūnijoje gimė ir augo. Baigęs mokslus Kauno aukštesniojoje miškų mokykloje, vėliau – Žemės ūkio universitete, pradėjo dirbti ir dirba Veisiejų girininkijoje girininko pavaduotoju. Šventėje pakalbintas miškų urėdas Zenius Želionis sakė, kad Rimas yra stropus sąžiningas darbuotojas, aktyvus visuomenininkas.

Pats Rimas sako, kad net nepastebėjo, kaip prabėgo 20 metų miške, kad jo sodinti miškai jį jau praaugo. Su moksliniais bendrauti jam malonumas. O, ir pareiga stengtis, kad miškas turėtų daugiau draugų, daugiau jį mylinčių žmonių, kad į mišką žmonės eitų kaip į šventę.

VYTAUTAS STACEVIČIUS